

Εφημερίδα
νέα ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

« Συνέντευξη »

21 Φεβρουαρίου 2004

ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

νέα
εποχή
νέα
εφημερίδα

ΠΟΛΙΤΙΚΗ • ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ • ΚΟΙΝΩΝΙΑ • ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ • ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

10+1
ΠΡΟΣΩΠΑ
ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

Κοσμίδης, Δαμανάκη,
 Κυρ. Μπιστάκης, Αλαβάνος,
 Μάνος, Πρωτόπαπας,
 Χατζηδάκης, Κουλούρης,
 Μαίλης, Βούτσος, Μπίστης.

ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ
ΧΩΡΙΣ
ΜΑΣΚΕΣ

ΚΑΙ ΜΑΖΙ ΤΟ Π2
 Το άλλο debate: Ανδρέας Λοβέρδος, Μιχάλης Λιάπης και Δημήτρης Χατζησωκράτης, αντιμέτωποι με την καθημερινότητα.

→ **21 ΠΕΥΜΑΤΑ**
 Άνθρωποι και ιδέες. Σ' αυτό το φύλλο, η τρέλα και η σοφία του Καρναβαλιού. Μία συζήτηση με τον συγγραφέα Γιάννη Κουρτσάκη.

→ **23 ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ**
 Οδηγός αποταμίευσης και επενδύσεων. Όλα τα τραπεζικά προγράμματα.

→ **29 SPORTING**
 Ένα βήμα πριν την «απόκτηση» της ΑΕΚ ο Ντέμης. Επίθεση Παπαποστόλου κατά των ξένων προπονητών.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

Ο Κώστας Σημίτης «σχεδίασε τη νέα εποχή» και «ο Γιώργος Παπανδρέου γνωρίζει τις αδυναμίες και έχει την τόλμη να τις εξαλείψει» δηλώνει στην ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ο υποψήφιος Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ και εξ αιιορρήτων του Κώστα Σημίτη, Σωκράτης Κοσμίδης. Ο γενικός γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου κάνει λόγο ψευδοδίλημμα την ανταγωνιστική σχέση εκσυγχρονισμού-οιμμετοχικής δημοκρατίας και χαρακτηρίζει «μέγιστο μάθημα πολιτικής ευθύνης» την αιτιόφωση του πρωθυπουργού

συνέντευξη στον ΠΑΝΗΗ ΑΝΤΥΠΑ

” Το ΠΑΣΟΚ είναι διαχρονικά και από τη φύση του κίνημα αβηλαγής. Η αβηλαγή δεν γίνεται εφάπαξ, είναι διαρκής. Ο Σημίτης, με τη σίαση του, σφράγισε αυτή τη φυσιογνωμία του ΠΑΣΟΚ ”

Γνωρίζετε τον κ. Σημίτη όσο ελάχιστοι. Φυγομάχησε ή σκεδίασε; Απέφυγε την ήττα ή μεθόδευσε τη νίκη; Οι μεγάλοι πολιτικοί οφείλουν να γνωρίζουν πότε πρέπει να αποχωρούν. Ωστόσο, σπανίως το γνωρίζουν. Ο κατάλληλος χρόνος είναι όταν βρίσκονται ψηλά, έχοντας εκπληρώσει

στόχους ζωής. Ο Κώστας Σημίτης ικανοποίησε τους στόχους του, στο μέγιστο βαθμό. Το όραμά του για ισχυρή Ελλάδα και ισχυρή κοινωνία, έγινε πραγματικότητα. Οι προσεκτικοί αναγνώστες των λόγων και των σκέψεών του ενθυμούνται ότι από τον Δεκέμβριο του '96 είχε δηλώσει ότι μία οκταετία πρωθυπουργίας είναι αρκετή. Το σχέδιό του ήταν σ' αυτό το διάστημα να πετύχει τους μεγάλους στόχους, όπως και έγινε.

Ο Σημίτης έχει δώσει ιδιαίτερος δύσκολες και επικίνδυνες εντός και εκτός των συνόρων της Ελλάδας, εντός και εκτός των ικεών του κόμματος, μέσα στην ίδια την κοινωνία. Συχνά, ρισκάρει την ίδια του την πολιτική σταδιοδρομία. Ποτέ δεν κρύφτηκε και μάλιστα από την εποχή της κούντας πάντοτε έβλεπε τους αντιπάλους στα μάτια. Δεν γαντζώθηκε ποτέ σε καμία καρέκλα.

Ο Σημίτης αγαπά τον τόπο. Έχει και έχει όραμα για την ελληνική κοινωνία και την προοπτική της.

Με την πριν λίγους μήνες κίνηση του, ο πρωθυπουργός παρέδωσε το μέγιστο μάθημα πολιτικής ευθύνης στον πολιτικό κόσμο και στους πολίτες.

Άνοιξε το δρόμο στη νέα εποχή, όπου μια νέα δυναμική της κοινωνίας αναζητά νέους ανθρώπους που θα την εκφράσουν.

Ο Σημίτης σκεδίασε τη μετάβαση στη νέα εποχή, εκφράζοντας την κοινή γνώμη της ευρύτερης δημοκρατικής παράταξης.

Μήπως, με την αλλαγή ηγεσίας, το ΠΑΣΟΚ επιδιώκει να «ξεγελάσει» τους πολίτες; Αυτό τουλάχιστον υποστηρίζει η αντιπολίτευση.

Ο πρωθυπουργός δεν ήθελε άλλη ιεραρχία. Θα ξεγελούσε τους πολίτες αν κέρδιζε τις εκλογές και μετά από κάποιο διάστημα παρέδιδε την πρωθυπουργία.

Η αντιπολίτευση επιδιώκει τη διασπρέβλωση του χαρακτήρα της αλλαγής στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Μιαιώς, όπως κατέδειξαν ένα εκατομμύριο πολίτες που ανέδειξαν τον Γιώργο Παπανδρέου νέο πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ. Η Νέα Δημοκρατία βεβαία έχει αρχίγει αόριστης διάρκειας.

Το ΠΑΣΟΚ είναι διαχρονικά και από τη φύση του κίνημα αλλαγής. Η αλλαγή δεν γίνεται εφάπαξ, είναι διαρκής. Ο Σημίτης, με τη σίαση του, σφράγισε αυτή τη φυσιογνωμία του ΠΑΣΟΚ, χαρακτηρίζοντας βαθιά συντηρητική τη μονιμότητα στα αξιώματα

Ο κ. Παπανδρέου προχωρά με έντονες δόσεις αυτοκριτικής. Σας ενοκλεί αυτό;

Πάντοτε το ΠΑΣΟΚ κάνει αυτοκριτική. Δεν ικανοποιείται ποτέ απόλυτα. Διεκδικεί και προσαρθεί το καλύτερο. Και ο Σημίτης συχνά έκανε αυτοκριτική, αντικανονικός π.χ. με τα επίπεδα των μισθών, της ανεργίας, του πληθωρισμού, με τη λειτουργία της δημοσίας διοίκησης. Ήθελε όλους τους δείκτες καλύτερους από τους μέσους ευρωπαϊκούς. Η αυτοκριτική τον βοηθάει να βελτιώνεται διαρκώς. Ποτέ δεν εγκατέστησε καμία πολιτική, αναθέτως επισημαίνοντας τα προβλήματα και αναζητώντας λύσεις.

Γι' αυτό άλλωστε πρώτος διοικητικός στόχος που ήταν η σύγκλιση με το επίπεδο της Ευρώπης.

Ο Παπανδρέου γνωρίζει πολύ καλά τα επιτεύγματα της οκταετίας και υπερηφανύεται γι' αυτά ως συνεχέος. Γνωρίζει συγκρότως και τις αδυναμίες και διαθέτει τη γνώση και την τόλμη να τις εξαλείψει.

Πριν λίγο καιρό είκατε καταθέσει σημαντικές προτάσεις για το πολιτικό σύστημα. Ο κ. Σημίτης πήρε αποστάσεις, ο κ. Παπανδρέου τις υιοθετεί. Πώς αισθάνεστε; Σας ρωτώ γιατί υπάρχει η αίσθηση ότι ο Γιώργος Παπανδρέου τολμά όσα δεν έκανε ο Κώστας Σημίτης...

Δεν είναι ακριβές ότι ο Σημίτης παραίτησε όλες τις προτάσεις μου, άλλωστε τις γνωρίζω και από άλλες εμφανίσεις μου και από καίριους συζητήσεις. Ανάμεσα, είχε άλλες προτεραιότητες οι οποίες, σημειώσεως τον έβαλλε άλλα προταγμένα. Και η τόλμη κρατείται κρυσταλλική.

Επίσης, ο πρωθυπουργός γνωρίζει αρκούντως καλά και τις αρχές των μεταρρυθμίσεων. Άλλωστε ο αυτές είναι η ωριμότητα, οι σωστοί ποιοί δυναμειών, ο βαθύς συναίνεσης των ενδιαφερομένων.

Νέες δυνάμεις στη νέα εποχή με ικανοποιημένες άλλες προτεραιότητες μπορούν να τολμήσουν και άλλες επιπλέον τοιές στο πολιτικό σύστημα. Ο Παπανδρέου τις υιοθετεί προτάσεις μου. Άλλα, είναι η πολιτική και οι προβληματισμούς. Γι' αυτό και ο Σημίτης επέλεξε αυτήν την προσωπική

Εκσυγχρονισμός η συμμετοχική δημοκρατία; Ψευδοδίλημμα. Αντιθέτως, και οι δύο προαναφέρονται, η συμμετοχική δημοκρατία είναι η βάση, η βάση βαλλεται δια ροπαλού και με τον κώστα Σημίτη. Η συμμετοχική και η νέα εποχή είναι αλληλοσυμπληρωματικές με σχέδιο, με συσχετισμούς, με απόδοξη.

Η συμμετοχική δημοκρατία δεν είναι απλά επιμεριστική, συνιστά αναγκαία προϋπόθεση και συνθήκη για την προσαρμογή ο εκσυγχρονισμού. Είναι αναγκαία συνθήκη ο αυτόν Ο Παπανδρέου επιδιώκει ήδη στη γνωστή άριστα τους κανόνες και τις αρχές για την αλλαγή της ανατροπή του εκσυγχρονισμού της μεταρρύθμισης.

Πέραν αυτού, στις ελληνικές κοινωνίες υπάρχουν άλλα προβλήματα και ρισκάρει